

кой ученикъ усъвършенствуванъ ще бѫде
 41 както учитель-тъ си. И ^изашо гледашъ
 съчицж-тъ която е въ око-то на брата
 ти, а гредж-тъ която е въ тво-то око
 42 не съзиращъ? Или какъ можешъ да ре-
 чешъ на брата си: Брате, остави да из-
 вадишъ съчицж-тъ която е въ око-то ти,
 кога ты самъ не видишъ гредж-тъ която
 е въ тво-то око? Лицемъре, "извади пър-
 43 вомъ гредж-тъ изъ око-то си, и тогразъ
 щешъ видѣ чисто за да извадишъ съчи-
 цж-тъ, която е въ око-то на брата ти.
 44 Защото "нѣма добро дърво което прави
 лошъ плодъ, нито лошъ дърво което прави
 плодъ добъръ; Понеже "всяко дърво отъ
 45 свой-тъ плодъ ся познава; защото не бе-
 ряжъ отъ трънки смокини, нито кѣсатъ
 отъ кѣпини гроздѣ. "Добрый-тъ человѣкъ
 си износа добро-то; и злой-тъ человѣкъ
 46 си износа зло-то; "защото отъ прѣпълня-
 47 ие-то на сърдце-то говорятъ неговы-тъ
 уста.

И "защо мя зовете, Господи, Господи,
 48 а не правите това, което казувамъ? "Вся-
 кой който иде при мене, и слуша мои-тъ
 словеса, и ги прави, ще ви покажѫ ко-
 49 му е подобенъ. Подобенъ е на человѣкъ
 що зидѣ кѣща, който искока и задъл-
 бочи, и положи основа на камъкъ; и ко-
 50 гато стана наводненіе, нападна рѣка-та
 върхъ онажи кѣща, и не може да ѹж
 поклати; защото бѣше основана на ка-
 51 мыкъ. А който слуша и не прави, подо-
 бенъ е на человѣкъ който е съзидалъ
 кѣща на земѣ-тъ безъ основа; върхъ
 52 коижъ нападна рѣка-та; и на частъ-тъ
 падна, и стана срутиваніе-то на тѣзи
 кѣща голѣмо.

ГЛАВА 7.

И като свирши всички-тъ свои словеса
 къмъ народа който го слушаше, "влѣзе
 2 въ Капернаумъ. А на пъкого си стотни-
 ка слуга-та, който му бѣ миль, бѣше злѣ
 3 боленъ, на умираніе. И като чу на Иисуса,
 проводи до него отъ старѣйшини-тъ Іудейски, да го молятъ да дойде да оздрави
 4 слугж-тъ му. И тѣ дойдохъ при Иисуса
 та му ся моляхъ прилѣжно, и казувахъ:
 Че е достоинъ тойзи комуто ще сториши
 5 това; Защото люби нашъ-тъ народъ, и
 6 той ни съгради съборище. А Иисусъ вър-
 вѣши съ тѣхъ; и когато не бѣше вече
 далечъ отъ кѣща-тъ, проводи стотникъ-
 7 прѣятели до него, да му кажжѣ: Го-
 споди, не си прави трудъ; защото не съмъ

ⁱ Мат. 7; 3.
^к Прит. 18; 17.
^л Мат. 7; 16, 17.
^м Мат. 12; 33.
^н Мат. 12; 35.
^о Мат. 12; 34.

^п Мал. 1; 6. Мат. 7; 21. 25;
 11. Гл. 13; 25.
^р Мат. 7; 24.

—

достоинъ да влѣзешъ подъ мой-тъ покръзв.
 7 За това нито себе си счетохъ достоинъ
 да дойдѣ при тебе; но речи рѣчъ, и слу-
 8 га-та ми ще оздрави. Защото и азъ съмъ
 человѣкъ подъ властъ подчиненъ, и имамъ
 подъ себе си войни; и казувамъ тому:
 Иди, и отхожда; и другому: Ела, и до-
 хожда; и на слугж-тъ си: Направи това,
 9 и направя. Това като чу Иисусъ, почу-
 ся на него; и объркъ ся та рече на иду-
 щий-тъ вслѣдъ него народъ: Казувамъ ви,
 нито въ Израилъ намѣрихъ толкози вѣрж.
 10 И когато проводени-тъ ся върижжъ въ
 кѣщи, намѣрихъ болни-тъ слуги оздра-
 вѣлъ.

11 А въ слѣдующій-тъ денъ отхождаше
 Иисусъ въ градъ нарицаемъ Нанинъ; и съ
 него вървѣхъ мнозина отъ ученици-тъ
 12 му и народъ много. И когато наближи до
 вратата градекъ, ето, износѣхъ на вънъ
 мъртвецъ, сънятъ единороденъ на майкъ
 си; и тя бѣ вдовица; и народъ много отъ
 13 градъ-тъ имаше ст. неїж. И като ѹж видѣ
 Господь, смили ся за неїж, и рече: Не-
 14 дѣй плака. И приближи та ся донѣрѣ до но-
 сило-то: а носящи-тъ ся спрѣхъ: и рече:
 15 Момче, тебѣ казувамъ, ^бстани. И мъртвый-
 16 тъ ся подигна и сѣдна, и начихъ да го-
 вори; и даде го на майкѫ му. И страхъ
^вобѣ всички-тъ, и славѣхъ Бога, и казувахъ:
 17 "Пророкъ велиъкъ ся повдигнѫ между наасъ; ^ди, Богъ посѣти свои-тъ лю-
 18 дие. И расу ся това слово за него по всич-
 19 къ Іудеїхъ, и по всички-тъ околностъ.
 И "възвѣстихъ Іоанну ученици-тъ му
 20 за всичко това. И призыва Іоанъ двами-
 на отъ ученици-тъ си, та проводи при
 21 Иисуса, да му кажжѣ: Ты ли си който
 идѣ, или друго го да очаквамъ? И като
 дойдохъ при него человѣци-тъ, рекохъ:
 22 Іоанъ Крестителъ ини проводи до тебе,
 и казва: Ты ли си който иде, или друго
 23 го да очаквамъ? И въ истий-тъ часть
 исцѣли мнозина отъ болести и немощи,
 и отъ лукави духове, и на мнозина слѣпъ
 24 подари прогледуваніе. И ^жотговори Иисусъ
 и рече имъ: Идѣте и възвѣстѣте Іоанну
 25 което видѣхте и чухте, ^зче слѣпъ прогле-
 дуватъ, хроми ходятъ, прокажени ся очи-
 стяватъ, глухи прочуяватъ, мъртви въс-
 кръснуватъ, и на "сиromасъ-тъ ся благо-
 вѣствува. И блаженъ е който ся не съ-
 26 блазни въ мене.

А ^икогато си отидохъ проводени-тъ отъ
 Іоанна, начихъ да говори на народа за
 27 Іоанна: Какво излѣзохте да видите въ
 пустынѣ-тъ? трѣстъ ли отъ вѣтръ раз-
 28 люляемъ? Но какво излѣзохте да ви-
 29 дите? човѣкъ ли обѣченъ въ мекы

^а Мат. 8; 5.
^б Гл. 8; 54. Іоан. 11; 43. Дѣян. 9; 40. Рим. 4; 17.
^в Гл. 1; 65.
^г Гл. 24; 19. Іоан. 4; 19. 6; 14. 9; 17.

^д Гл. 1; 68.
^е Мат. 11; 2.
^ж Мат. 11; 4.
^з Иса. 35; 5.
^и Гл. 4; 18.
^т Мат. 11; 7.